

SAFFIRIN, GHERASIM

Episcop

N. oct. 1849, Isvorălu, Mehedinți - m. 14 febr. 1922, Schitul Frăsinei, Vâlcea.

Numele de botez: Gheorghe.

Studii la Liceul din Craiova (bacalaureatul în litere și științe, 1870); Facultatea de Teologie din Atena (1890-1894).

Profesor și director al Gimnaziului din Târgu Jiu (1870-1873). S-a călugărit la mănăstirea Tismana (1873), hirotonisit ierodiacon (1874) pentru Episcopia Râmnicului, ieromonah (1878), protosinghel (1878) și arhimandrit (1888). Profesor de morală liturgică și pastorală la Seminarul din Râmnic (1875-1889, 1894-1899), director al Seminarului (1889-1890), arhiepiscop-vicar al Eparhiei Râmnic, cu titlul *Craioveanu* (1899). La 17 februarie 1900 este ales episcop al Romanului, până în 1911, când a fost demis de *Sfântul Sinod* pentru acuzații calomnioase la adresa mitropolitului primat Atanasie Mironescu. S-a retras la Schitul Frăsinei, unde rămâne până la sfârșitul vieții.

Opera: **Tipic asupra serviciilor divine pentru elevii seminariști** (1878, 1905); **Culegere de cântări bisericești** (1908); **Sobornicariu** (1914); **Carte numită Thicara** (1900). Traduceri: Vladimir Guwttée. *Papalitatea eretică* (1885); Diomid Kyriacos. *Catehismul creștin* (1900).